

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1901. Выдано 21. Марта. Ч. IV.

Ч. 9.

Ч. 46. — Оголошує ся рескриптъ ц. к. Министерства скарбу зъ дня 21. Марта 1909, Ч. 11.186 въ справѣ трактованя доходу зъ правъ епитрахильныхъ и зъ стипендій богослужебныхъ при вымѣрюваню податку особисто-доходового для Духовеньства и подаютъ ся близшй поясненя що до фасіонованя всѣхъ доходôвъ Духовеньства.

Устава зъ дня 25. Жовтня 1896 (В. з. д. Н-ръ 220) о податкахъ особистыхъ, а именно часть IV. тоиже уставы о податку особисто-доходовôмъ, содержитъ межи инными такожъ и постановленя що до обчисленя побираныхъ черезъ Духовеньство доходôвъ епитрахильныхъ и доходôвъ зъ фундацій богослужебныхъ. Постановленя тй опирали ся на уставѣ такъ званôй конгруальнôй зъ дня 19. Цвѣтня 1885 (В. з. д. Н-ръ 47), понеже але устава тая въ слѣдствіє выданя новои уставы конгруальнои зъ дня 19. Вересня 1898 (В. з. д. Н-ръ 176) перестала обовязувати, то выдало ц. к. Министерство скарбу, зъ взгляду на гдекотрй вôдмѣннй постановленя новои уставы конгруальнои, въ справѣ трактованя доходôвъ епитрахильныхъ и стипендій богослужебныхъ при вымѣрюваню податку особисто-доходового для Духовеньства, слѣдуючій ц. к. краєвою Дирекціею скарбу подъ днемъ 16. Мая 1900 Ч. 1815/пр. тутъ заудѣленый рескриптъ:

„Erlass des k. k. Finanzministeriums vom 21. März 1900, Z. 11186, in Betreff der Behandlung der Stolgebüren und Messstipendien (§§. 202, Abs. 5, und 206, Abs. 3, P. St. G.) bei der Personaleinkommensteuer mit Rücksicht auf das Aufhören der Wirksamkeit des Congruagesetzes vom 19. April 1885, R. G. Bl. Nr. 47.

In Betreff der Behandlung der Stolgebüren und Messstipendien (§§. 202, Abs. 5, und 206. Abs. 3, P. St. G.) bei der Personaleinkommensteuer wird mit Rücksicht auf das Aufhören der Wirksamkeit des Congruagesetzes vom 19. April 1885. R. G. Bl. Nr. 47. Nachstehendes eröffnet: Da die Stolgebüren auch nach

dem Gesetze vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, bei der Bemessung der Congruaergänzung in Betracht gezogen werden, bleibt für dieselben die Bestimmung des §. 202, Abs. 5, und des §. 206, Abs. 3, P. St. G., in unbeschränkter Geltung. Die Stolgebüren werden demnach im Sinne des §. 202, Abs. 5, P. St. G., lediglich mit demjenigen Betrage einzubekennen sein, mit welchem sie in dem letzten (im Sinne des Gesetzes vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, verfassten), von der politischen Landesstelle geprüften und eventuell richtig gestellten Einbekenntnisse zur Congruaergänzung in Anrechnung gebracht wurden.

Die Messstipendien hingegen, welche nach dem Gesetze vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, bei der Bemessung der Congruaergänzung nicht mehr in Betracht gezogen werden, sind nunmehr ausnahmslos nach ihrem thatsächlich erzielten Betrage in das Personaleinkommensteuerbekenntnis aufzunehmen, beziehungsweise der Veranlagung zugrunde zu legen.

Auch hinsichtlich der Messstipendien bleibt die Bestimmung des §. 206, Abs. 3, betreffend die Einholung des Gutachtens der politischen Landesbehörde im Einvernehmen mit der vorgesetzten kirchlichen Behörde, unbeschadet der der Schätzungscommission zustehenden Schätzungsbefugnis in Geltung.

Obige Grundsätze erfahren für die Personaleinkommensteuerveranlagung pro 1900 und 1901 folgende in der Natur der Stolgebüren und Messstipendien als veränderlicher Bezüge begründete Modificationen:

Bei Feststellung der Bemessungsgrundlage pro 1900 und 19001, welche gebildet wird aus dem Durchschnitte des Einkommens der Jahre 1897, 1898 und 1899, beziehungsweise 1898, 1899 und 1900, wird das Einkommen aus den Jahren 1897 und 1898, beziehungsweise das Einkommen aus dem Jahre 1898, sowohl bei den Stolgebüren als auch bei den Messstipendien in demjenigen Ausmasse zugrunde zu legen sein, in welchem dasselbe bei der Personaleinkommensteuer-Veranlagung pro 1898 beziehungsweise pro 1899 festgestellt wurde; hingegen werden bei Feststellung des Einkommens aus dem Jahre 1899 rücksichtlich der Stolgebüren und Messstipendien schon die oben entwickelten Grundsatze in Anwendung kommen".

Пôсля повысшого рескрипта министеріяльного маютъ отже Душпастырѣ **побираючû доповнене конгруы,** по мысли §. 202. уст. 5. уставы о податкахъ особистыхъ, въ фасіи до вымѣру податку особисто-доходового, подати доходы епитрахильнû въ такôй квотѣ, въ якôй тûже въ послѣднôй (въ мысль уставы конгруальнои зъ дня 19. Вересня 1898, В. з. д. Н-ръ 176) спорядженôй и ц. к Намѣстництвомъ спростованôй фасіи зôстали враханû до конгруы; зъ чого слѣдуе, що тû Душпастырѣ, котрыхъ доходы епитрахильнû пôсля узнаня ц. к. Намѣстництва не перевысшаютъ квоты 30 злр. (60 коронъ) и въ слѣдствіе того въ послѣднôй адюстованôй фасіи не зôстали врахованû въ конгруу, не маютъ цѣлкомъ выказувати тыхъ доходôвъ епитрахильныхъ въ фасіи до вымѣру податку особисто-доходового; но повиннû въ тôмъ случаю примѣтити въ фасіи, що не выказуютъ доходôвъ епитрахильныхъ для-того, понеже въ послѣднôй ц. к. Намѣстництвомъ спростованôй фасіи конгруальнôй зъ дня . . . . . . року . . . Ч. . . . не зôстали врахованû. — Для Душпастырѣвъ але **непобираючихъ жадного доповненя конгруального,** устава о податкахъ особистыхъ не признае такого улекшеня, а протое обовязанû они до вымѣру податку особисто-

доходового фасіоновати доходы епитрахильнѣ въ квотѣ дѣйстно побранôй и то пересѣчнôй зъ трехъ послѣдныхъ рокôвъ.

Всѣ доходы зъ фундацій богослужебныхъ, котрѣ пôсля конгруальнои уставы зъ дня 19. Вересня 1898 при вымѣрѣ доповненя конгруального не берутъ ся вже въ рахубу, маютъ ся въ мысль повысшого рескрипта министеріяльного подати до фасіи особисто доходового податку въ тôй квотѣ, въ якôй дѣйстно побранѣ зôстали въ послѣднôмъ роцѣ.

Кромѣ доходôвъ зъ фундацій богослужебныхъ и доходôвъ епитрахильныхъ жадаютъ власти скарбовѣ, щобы всѣ Священники, такъ побираючѣ доповнене конгруы якъ и не побираючѣ, подали въ тôй фасіи такожь пересѣчну квоту зъ трехъ послѣдныхъ лѣтъ дѣйстно побраныхъ доходôвъ зъ датковъ парохіянъ чи то добровôльныхъ чи за дѣйства душпастырскѣ не пôдлягаючѣ патентови о правахъ епитрахильныхъ, якъ н. пр. за акафисты, выводы, обхôдъ съ свящ. водою и пр. . . . ; — дальше обовязанѣ всѣ подати въ фасіи квоту доповненя конгруального, доходы зъ капиталôвъ (єсли якѣ маютъ) вартôсть рôчну помешканя (зъ выняткомъ однои убикаціи на урядову канцелярію), розумѣє ся пôсля мѣсцевои цѣны, — евентуально побрану въ послѣднôмъ роцѣ ремунерацію за катихитуру, — дѣйстно побраный чистый дохôдъ зъ грунту въ пересѣчнôй квотѣ зъ трехъ послѣдныхъ рокôвъ, квоту особистого додатку (єсли такій побираютъ) и въ дѣйстнôй высотѣ всякѣ иннѣ доходы, котрѣ побираютъ, чи то яко душпастырѣ, чи зъ власного майна. — При тôмъ примѣчає ся, що вправдѣ уступъ 3. §. 164 закона о податкахъ особистыхъ признає увôльнене вôдъ податку особисто доходового для доходу зъ будынкôвъ, призначеныхъ на цѣли просвѣты, на заведеня добродѣйнѣ и на цѣли публичнои администраціи, — но тое увôльнене признане єсть тôлько властителямъ тыхъ будынкôвъ, а не тымъ, котрѣ такъ якъ душпастырѣ тѣ будынки тôлько уживаютъ; длятого має Духовеньство рôчну вартôсть помешканя фасіоновати.

Зауважати тутъ належитъ и тоє, що пôсля уступу 3. §. 206 уставы о податкахъ особистыхъ не вôльно комисіи оцѣнюючôй и въ загалѣ властямъ скарбовымъ уживати до провѣрюваня доходôвъ Духовеньства зъ поборôвъ службовыхъ нѣякихъ осôбъ, но маютъ що до тыхъ доходôвъ засягнути мнѣнія политичнои власти краєвои въ порозумѣню съ властію духовною.

До поборôвъ же службовыхъ зачисляє министеріяльне розпорядженє выконавче въ арт. 23. т. 2. уст. 1. а также въ арт. 24. тит. 3. тôлько: 1) доходы зъ правъ епитрахильныхъ, 2) доходы зъ фундацій богослужебныхъ, 3) евентуальне доповненє конгруы и 4) доходы зъ всѣхъ датковъ парохіянъ, такъ добровôльныхъ якъ и за дѣйства душпастырскѣ не пôдлягаючѣ патентови о правахъ епитрахильныхъ; всѣ иннѣ але доходы Духовеньства, якъ доходы зъ грунтôвъ. будынкôвъ, капиталôвъ и пр. . . . не уважаютъ ся за поборы службовѣ и маютъ ся при вымѣрѣ податку особисто-доходового трактовати пôсля загальныхъ засадъ такъ, якъ подôбнѣ доходы всѣхъ иныхъ контрибуентôвъ. Вправдѣ доси не запытувано духовнои власти взглядомъ высоты тыхъ поборôвъ службовыхъ, но, о скôлько Еп. Консисторіи вѣдомо, то приказало сего року ц. к. Министерство скарбу а въ слѣдъ за тымъ и ц. к. краєва Дирекція Скарбу, такъ предсѣдателямъ повѣтовыхъ комисій шацунковыхъ, якъ и всѣмъ пôдчиненымъ властямъ скарбовымъ, щобы що до кождого Свя-

щеника взглядомъ высоты єго поборôвъ службовыхъ запытували о мнѣнє ц. к. Намѣстництво въ порозумѣню зъ властію духовною.

При тôмъ подає ся до вѣдомости Всч. Духовеньства, що пôсля дотычнои уставы податковои має ц. к. краєва Дирекція скарбу що року вызначати речинецъ до предложеня фасіи до податку особисто-доходового, однакъ речинецъ той не може бути вызначеный пôзнѣйше якъ до 31. Сѣчня; а речинецъ той оголошує що року ц. к. краєва Дирекція скарбу такъ въ урядовôй часописи якъ и въ приватныхъ дневникахъ и черезъ уряды громадскû; — належитъ протоє звѣдувати ся, доки речинецъ до предложеня фасіи буде вызначеный и до того речинця конечно предложити тую фасію, щобы не дати поводу оцѣнюючôй комисіи до ошацованя доходôвъ безъ предложенои фасіи.

Всч. Духовеньство маючи подану зъ вôдси инструкцію зъ дня 28. Сѣчня 1898 ч. 650 (Епарх. Вѣстн. зъ р. 1898 ч. 2.), а теперь поясненый тутъ близше спосôбъ фасіонованя и засады, котрыхъ власти скарбовû придержуютъ ся, буде могло само осудити, чи противъ вызначеного податку особисто-доходового належитъ внести рекурсъ або нѣ.

Вôдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 28. Сѣчня 1901.

Ч. 10.

Ч. 93. Рескриптъ выс. ц. к. Министерства справъ внутренныхъ въ справѣ заключеня супружествъ черезъ приналежныхъ до швайцарского союза перебуваючихъ въ Австріи.

Выс ц. к. Намѣстництво, зъ покликомъ на давнѣйшû рескрипта зъ 10. Грудня 1859 Ч. 52180, зъ 23. мая 1865 р. Ч. 24934 и зъ 30. падолиста 1882 р. Ч. 71981 удѣлило сюда пôдъ днемъ 11. грудня 1900 р. Ч. 83876 слѣдуюче:

„Ц. к. Министерство справъ внутр. зъ дня 9. Серпня 1900 Ч. 24123 идучи за починомъ посольства швайцарского въ Вѣдни, видитъ ся споводованымъ въ справѣ заключеня супружествъ черезъ приналежныхъ до швайцарскихъ кантонôвъ. въ Австріи обовязуючû нормы пôддати ревизіи.

Артикулъ 54 теперѣшнои конституціи швайцарского союза зъ дня 29. Мая 1874 и артикулъ 25 союзного закона, що до усталень и удокументовань стану цивильного и супружества, зъ 24. Грудня 1874 постановляютъ а именно:

Що право до заключеня супружества стоитъ пôдъ охороною союза и що оно єсть однакове для приналежныхъ до всѣхъ кантонôвъ;

дальше, що супружество заключене въ однôмъ зъ Кантонôвъ или за границею пôсля обовязуючого тамже уставодавства, въ границяхъ союза яко супружество уважатись має.

Черезъ поставленє тыхъ засадъ въ швайцарскôмъ уставодавствѣ, въ декретѣ надворнои канцеляріи зъ дня 22. Грудня 1814 R. G. S. Nr. 10 — предвидженый индивидуальный доказъ способности до заключеня важного контракту су-

пружеского, вôдносительно до приналежныхъ къ швайцарскимъ Кантонамъ, а намѣряючихъ заключити супружество въ Австріи єсть непотрѣбный; — въ виду того низше вказанî нормы, а именно:

а) Декрету надворнои канцеляріи зъ дня 3. Жовтня 1836 R. G. S. Nr. 135.

б) Рескрипту ц. к, Министерства вѣроѣсп. и просвѣты зъ 22. Падолиста 1859 Ч. 17602, якъ такожь державно министеріяльного розпорядженя зъ 8. Цвѣтня 1865 Ч. 2392 вôд. C. U., о скôлько тî оба рескрипты вôдносятъ ся до приналежныхъ до Кантонôвъ швайцарскихъ, въ кôнци

в) Рескрипту ц. к. Министерства внутр. справъ зъ 20. Падолиста 1882 Ч. 15878,

матеріяльно правнî заложеня ихъ выданє, и дальше ихъ треванє вôдпадаютъ. —

Тî отже (пôдъ а, б, и в, наведенî) нормы нынѣшнымъ зносятъ ся, тî пôдъ б) лишь о скôлько вôдносятся до приналежныхъ къ швайцарскимъ Кантонамъ.

На мѣсце тыхъ взыває ся тукраєвî власти вѣнчаючî, щобы на будучнôсть, вôдъ приналежныхъ къ швайцарскимъ Кантонамъ въ Австріи намѣряючихъ заключити супружество, не жадати бôльше нѣякого позволеня на супружество зъ стороны властей ихъ вôтчины, или свѣдоцтва способности до заключеня супружества, — лишь при розслѣдженю можливости позволеня на того рода супружество, зъ становиска матеріяльного права супружеского тôлько на австрійскôмъ правѣ супружескôмъ полягали, тоє однакъ зъ выняткомъ выплываючимъ зъ артикулу 27. уступъ 2, высше наведеного союзного закона зъ 24. Грудня 1874 — що приналежнî до швайцарскихъ Кантонôвъ, котрî 20 рôкъ житя укôнчили безъ доказу позволеня зъ стороны посѣдаючого власть вôтцѣвску или єго заступника до заключеня супружества въ Австріи, допущанî бути маютъ".

Подаючи тоє выс. розпорядженє до вѣдомости Прч. Духовеньства, поручає ся пôсля тото въ даныхъ случаяхъ поступати.

Вôдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 31. Сѣчня 1901.

Ч. 11.

Ч. 329. Законъ дотычно дотаціи катол. душпастырского Клира.

Подає ся до вѣдомости Всч. Духовеньства, що знана фірма Манца въ Вѣдни выдала въ нѣмецкôмъ языцѣ законъ зъ 19. Вересня 1898 (Д. З. Д. Ч. 176) дотычно дотаціи католицкого душпастырского Клира, вразъ съ дотычными матеріялами и розпорядженями, дальше зъ поясненями, ухвалами и рѣшенями для практычного ужитку. Книжка тая, уложена черезъ Дра Бенно Фрітшь, ц. к. міністеріяльного концепіста въ Министерствѣ вѣроисповѣдань и просвѣты, надає ся дуже до ужитку для Всч. Духовеньства въ дотычныхъ справахъ, порадно бы проте було туюже для бібліотекъ деканальныхъ, взглядно парохіяльныхъ набувати.

Получити ю можна по цѣнѣ 1 К. 80 г. брошуровану, а 2 К. 40 г. оправну у фірмы: Manz'sche Verlags-Buchhandlung, Wien I. Kohlmarkt 20.

Вôдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 28. Сѣчня 1901.

Ч. 12.

Ч. 6853/900. О господарцѣ лѣсôвъ ерекціональныхъ

Дôйшло до вѣдомости Еп. Консисторіи, що въ денекотрыхъ парохіяхъ, котрû знаходятъ ся въ посѣданю лѣсôвъ чи то на давныхъ ерекціональныхъ грунтахъ, чи отримали такиже яко еквівалентъ за давнѣйше побиранû готовû сяги, веде ся господарка лѣсова безъ найменьшого пляну, що дало поводъ до рôжныхъ жалобъ на дотычныхъ о. парохôвъ зъ стороны парохіянъ такъ до Еп Консисторіи якъ и до ц. к. властей адміністраційныхъ.

Ясна рѣчь, що лѣсъ парохіяльный призначеный на тое, щобы кождоразовый парохъ мôгъ зъ него мати паливо и заосмотрити всякû потребы господарскû, а въ разѣ розумной господарки такожь и доходъ, однакожь нѣколи съ кривдою свого наслѣдника. — Того рода лѣсъ не есть власностію пароха и парохови не свобôдно выексплоатовати его лише для себе, а наслѣдникови лишити неужиточный пустарь; але кождоразовый парохъ обовязаный есть его плекати, вести розумну культуру, прилѣжно залѣснювати зрубы и по можности меліоровати, щобы тымъ способомъ добро парохіи удержати и пôднести, а заразомъ дати примѣръ доброи господарки своимъ парохіянамъ. — На случай елементарныхъ ушкодженъ належитъ вôднестись до дотычныхъ властей о отвѣтнû зарядженя и тôлько за вѣдомостію тыхже споводовати вырубанѣ ушкодженыхъ деревъ, щобы тымъ способомъ уникнути всякихъ можливыхъ непріятностей и не ставляти Еп. Консисторію въ неприятне положенѣ.

Тожь поручаемъ а заразомъ приказуемъ всѣмъ тымъ Пречестнымъ оо. Парохамъ, котрû маютъ лѣсы парохіяльнû, щобы господарку лѣсову точно вели пôсля пляну господарского а Всч. Настоятелямъ деканатôвъ поручаемъ, щобы по при визитаціяхъ деканальныхъ парохій тамъ где есть лѣсъ пересвѣдчили ся на мѣсци о господарцѣ лѣсовой и о ней окреме вычерпуюче и совѣстне предкладали справозданѣ.

Вôдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 31. Сѣчня 1901.

Ч. 13.

Ч. 867. О испытѣ кваліфікаційнôмъ на катихитôвъ школъ выдѣловыхъ.

Подае ся до вѣдомости, що въ дняхъ 28., 29, и 30. Мая и въ дняхъ 22., 23. и 24. Жовтня 1901 вôдбуде ся испытъ кваліфікаційный на катихитôвъ

школъ выдѣловыхъ, до котрого священики и слушателѣ четвертого року св. Богословія приступити могутъ.

Предметы испыта суть тіи, котрѣ въ реченыхъ школахъ преподаютъ ся а именно: библійна исторія, догматыка и моральна въ объемѣ катихизма, литургика, короткій поглядъ на исторію церковну, а кромѣ тыхъ катихитика.

На даный тематъ выроблятъ также кандидаты екзорту, и на довôльно выбраный тематъ выголосятъ пробный выкладъ.

Намѣряючѣ до того испыта приступити, маютъ свои прошеня внести въ первôмъ речинци до 15. Мая, въ другôмъ до 10. Жовтня.

Вôдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 27. Лютого 1901.

Ч. 14.

Ч. 868. Речинецъ испыта конкурсового о бенефіціи душпастырскѣ.

Речинецъ до испыта конкурсового о бенефіціи душпастырскѣ вызначае ся на день 28., 29. и 30. Мая и на день 22., 23. и 24. Жовтня 1901.

Желаючѣ пôддати ся тому испытови довжнѣ внести свои прошеня посредствомъ дотычного уряда деканального въ первôмъ речинци до 15. Мая, въ другôмъ до 10. Жовтня, и то въ той способъ, щобы Прч. Уряды деканальнѣ найдальше до 15. Мая, взглядно 10. Жовтня, подання вже тутъ предложили.

Просячѣ о припущене першій разъ до испыта конкурсового маютъ заосмотрити свои прошеня грамотою первого поставленя свого въ душпастырску службу.

Вôдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 27. Лютого 1901.

Ч. 15.

Ч. 981. Въ справѣ охороны археольоґичныхъ нагробныхъ памятникôвъ.

Выс. ц. к. Намѣстництво пôдъ ч. 120.932 зъ 29. сѣчня 1901 удѣлило въ справѣ охороны старинныхъ нагробныхъ памятникôвъ слѣдуюче розпоряджене:

„Не потреба запевно зъ особлившимъ натискомъ пôдносити, якъ велику вартôсть для археольогіи представляютъ нагробнѣ памятники. Релігійнѣ чувства и піетизмъ були безперечно причиною, що вôдъ найдавнѣйшихъ часôвъ а именно вôдъ заведеня христіяньства ставляно сѣ памятники зъ особлившою старанностію. Въ нихъ зберѣгъ ся характеръ поодинокихъ стыльовыхъ епохъ, котрый уявляе ся заровно вызначно въ простыхъ нагробныхъ плытахъ, прикрашеныхъ первѣстнымъ

орнаментомъ зъ давнѣйшихъ вѣкôвъ христіяньства, якъ и въ богато рѣзбленыхъ саркофагахъ и митафіяхъ зъ пôзнѣйшихъ епохъ, именно зъ часôвъ ренесансу.

Поминувши однакъ вартôсть тыхъ памятникôвъ для исторіи штуки въ тѣснѣйшôмъ значеню мають они безъ сумнѣву также значѣнє для науки костюмольогіи зъ взгляду на плястичну ихъ часть фігуральну, якъ неменше зъ взгляду на помѣщенѣ на нихъ написи вартôсть епіграфічну а неразъ такожь и геральдичну.

Мимо того однакъ поучає досвѣдъ що ледви незначна часть памятникôвъ перетревала до нынѣшного дня. Однѣ зъ нихъ улягли шкôдливому вплывови климату, особливо тѣ, що стояли поза обсягомъ Церквей на цминтаряхъ, иншѣ попросту усунено, щобъ зробити мѣсце новымъ гробамъ и ужито ихъ для цѣлей незгôдныхъ зъ ихъ первѣстнымъ призначенємъ. Натомѣстъ лишили ся въ значнôй скôлькости епітафія уставленѣ внутрь Церквей. Тутъ належать вызначнѣйшѣ памятники и гробницѣ заслуженыхъ князѣвъ Церкви, шляхты и особлившихъ добродѣѣвъ Церкви. Такѣ нагробнѣ плыты умѣщувано однакъ звычайно въ церковнôй пôдлозѣ; лучає ся отже часто, що они суть закрытѣ лавками, або за олтарами. Неразъ особливо пôдчасъ реставраціи, вынимано ихъ, коли заваджали и уставлювано въ мало видныхъ мѣсцяхъ, такъ що о ихъ истнованю нихто не має вѣдомости и доперва при нагодѣ демоляціи або поновнôй перебудовы Церкви можуть они бути выкрытѣ.

Тымчасомъ умовы зъ будôвляными предприємцями заключає ся звычайно въ той спосôбъ, що позôсталый по демоляціи церковныхъ будынкôвъ матеріялъ вôддає ся предприємцямъ до довôльного ужитку безъ жадного застереженя, лучає ся отже часто, що плыты зъ написами бувають знищенѣ або наново замурованѣ. Сего рода случаѣ суть вельми пожалованя гôднѣ. Вже самъ піетизмъ для памяти людей котрыхъ имена суть почесно записанѣ въ исторіи домôвъ Божихъ повиненъ посвяченѣ имъ памятники стеречи вôдъ затраты.

Булобы проте рѣчею вельми пожаданою, щобы того рода контракты будовы и перебудовы Церквей заосмотрювано клявзулею забороняючою нищити або замуровати всякѣ памятники, що мають историчну або артыстычну вартôсть — нагробнѣ плыты зъ написами, дѣла архитектонічнѣ и плястычнѣ и ихъ фрагменты — а заразомъ застерѣгаючои, що такѣ памятники належитъ переховати въ безпечнôмъ мѣсци, доки не найде ся для нихъ вôдповѣдного, постôйного и для всѣхъ приступного помѣщеня.

Повысшѣ уваги, помѣщенѣ въ рескриптѣ ц. к. Министерства Вѣроисповѣдань и Просвѣты зъ дня 24. листопада 1900 Ч. 30784 маю честь подати Всесвѣтлѣйшому Ординаріятови до вѣдомости "

Въ наслѣдъ наведеного высше розпорядженя поручає ся Всч. О. Душпастырямъ: 1) усильно старати ся, щобы если где находятся, по Церквахъ або цминтарахъ старинні нагробнѣ таблицѣ и инного рода памятники, тѣ вôдъ ушкодженя хороненѣ були, 2) щобы такого рода плыты, если суть въ помостѣ церковнôмъ помѣщенѣ и черезъ вытоптанє знищеню могутъ пôдпасти, були зъ вôдтамъ вынятѣ и за попередною порадою зъ дотычнымъ П. Т. Консерваторомъ, въ отвѣтнôмъ мѣстци умѣщенѣ зôстали, о чôмъ такожь и Еп. Консисторію повѣдомити ся має, 3) щобы на случай перебудовы Церкви, до уговорôвъ зъ предпріємниками въ мысль наведеного высше выс. розпорядженя отвѣтнѣ застереженя ставленѣ були.

Всч. Отцѣ Деканы при визитаціяхъ деканальныхъ обовязанѝ пересвѣдчитися, чи повысшѝ наведенѝ постановы выповняются, на найблизшôмъ сѡборчику дек. справу зъ Всч Содеканальными вспôльно обговорити и справозданє Еп. Конс. предложити

Вôдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 2. Марта 1901.

Ч. 16.

Ч. 22. О жертвахъ на будову Церкви въ Мышлятичахъ.

Подає ся до вѣдомости Всч Духовеньства слѣдуюче:

„Вôдозва! — Слава Іисусу Христу. — Простѣтъ Высокопреподобнѝ и Всечестнѝ ОО Добродѣи, що новый жебракъ стає передъ Вами. Журбою притисненый несмѣло — но зъ повною надѣєю на Ваше благосердіє, котре певно не затворится, прошу въ виду такъ наглячой и дѣйстной потребы, прійти въ помôчь нещастному рускому народови вытягаючому до Васъ свою жебручу руку. Прошу о милостиню на маючу строитись нову Церковь въ Мышлятичахъ повѣта Мостиского. Року 1894 сподобалось Всевышнему дôткнути насъ, якъ найболеснѣйше, бо ото зъ невыслѣдженой причины повставъ ночею огонь внутрь Церкви, позбавляючи тутешныхъ парохіянъ вспôльнои, а такъ дорогои сердцю кождого Русина — Матери — дому Божого, зъ всѣми литургичными и богослужебными знарядами и книгами — лишаючи тôлько купочку попелу. — Ударь то страшный и тымъ дôтклившій, що парохіяне крайно бѣднѝ ба и всего тôлько 420 душь. О якôй то помочи парохіянъ дочерныхъ Церквей и бесѣды нема, позаякъ ихъ властнѝ Церкви въ оплаканôмъ станѣ и днесь завтра новыми заступити ихъ буде потреба. Ставши осенею 1899 р. парохомъ тамже, коли приглянувъ ся я цѣлôй ситуаціи зъ всею докладностію знайшовъ єѣ безвыхôдною — але мимо всего не упадаю на духу — вѣруючи въ силу слôвъ Іисуса Христа сказавшого: „Просите а дасть ся вамъ, ищите и обрящете“, зъ повнымъ упованіємъ на милосердіє Боже и Вашу Высокопреподобнѝ и Всечестнѝ о. Добродѣи помôчь — долю Церкви Мышлятицкои въ Вашіи складаю руки. Для лучшого єще опредѣленя нашого невôдрадного положеня пригадуємъ и тоє, що въ мѣсци лат. парохія зъ костеломъ, до котрого лат. парохіяне лише въ 1/6 части конкурують; проче покрывает колянторъ зъ другими 3 дворами. Бôльше здаєсь не потребую говорити — бо сли бымь и не знати якихъ добиравъ слôвъ, точно не представивъ бымъ нашого положеня.

Протоє вôдзываючись до Вашого Высокопреподобнѝ и Всечестнѝ оо. Добродѣи милосердія, молимъ не вôдказати намъ Вашои ласкавои помочи. Вєяка хотяй-бы и найменша жертва буде для насъ великимъ добродѣйствомь, позаякъ допоможе намъ здѣйснити наше найгорячійше желаніє: создати храмъ Божій церковцю св. — крѣпость нашои вѣры — крѣпость нашои народности.

Допоможѣтъ Выспрп. Всчст. оо. Добродѣи и Высокопочтеннй во Христѣ братя довершити намѣрене дѣло, не дайте пропасти тôй, Вашого милосердія жебручой горсточцѣ народа руского — не потопаючого гдесь на окраинахъ нашой прадѣдной землѣ — але майже въ самôмъ сердцѣ галицко-руского краю нараженого при неспріяючихъ обстоятельствахъ, на нехибную погибель. — Будьте милосердни, бо „блаженни милосердни", а мы будемъ горячо молитись къ Господу силъ, дателю всякого блага за нашихъ благодѣтелѣвъ и память о нихъ передамо вôдъ рода въ родъ. — Выказъ всѣхъ жертвъ помѣщатись буде въ Вѣстнику епарх. Перемыскôмъ, якъ такожь вôдъ часу до часу въ обохъ ежедневныхъ рускихъ часописяхъ.

Мышлятичѣ, дня 12. Сѣчня 1901. — Іосифъ Шандровскій, гр. кат. парохъ, Илько Пьотровскій, провизоръ церк. и членъ комитету пар., Иванъ Мысько, старшій братъ."

Вôдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 11. Лютого 1901.

Ч. 17.

Ч. 875. Книжочка „О. Іоанъ Боско" напечатана о. Кириломъ Селецкимъ.

Напечатана Всч. О. Кириломъ Селецкимъ 1900 року книжка: „О. Іоанъ Боско", не знайшла у Всч. Клира такого пріему, на якій зъ огляду на еѣ содержане заслужила собѣ. Зъ тысячу напечатаныхъ примѣрникôвъ майже половина почивае еще на складѣ.

По причинѣ свободы друку множатъ ся у насъ книжки, газеты и брошуры, котри ширятъ моральну гниль межи нашимъ сельскимъ народомъ. А вжежь другого якого то лѣку на сю язву не ма, якъ тôлько ширене писемъ періодичныхъ и книжокъ, содержане котрыхъ вело бы до Бога, тымто запобѣгало суспôльному розкладови.

Въ выдавництвѣ реченои книжки не глядавъ Всч. О. авторъ матеріяльного зыску для себе, — весь доходъ жертвувавъ вôнъ на пôдпомогу для сихъ убогихъ талантливыхъ дѣвчатъ, котри покôнчивши выдѣлови школы не маютъ спроможности, задля матеріяльнои нищеты дальше образувати ся.

Зъ огляду на приведени ту обставины, поручае ся Всч ОО. Душпастырямъ старати ся розповсюдньовати речену книжку такъ въ родинныхъ кругахъ, якъ такожь въ сельскихъ читальняхъ, въ котрыхъ не разъ ту и тамъ не здорова для духа пожива появляе ся.

Книжку сю можна получити чи то впростъ у Всч. О. автора, чи въ печатнѣ Н. Джулыньского въ Перемышли, чи въ Ставропигійской книгарнѣ въ Львовѣ, по цѣнѣ 1 корона.

Вôдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 28. Лютого 1901.

Ч. 18.

Ч. 936. О жертвахъ Товариства „Ризниця“ въ Самборѣ на церковь въ Сушицѣ рык.

Достохвальне Товариство „Ризниця“ въ Самборѣ, по пожарѣ Церкви въ Сушицѣ рыковôй, жертвовало для неи чашу зъ дискосомъ, звѣздою и ложицею, 2 лѣхтарѣ престольнû и тацку зъ ампулками вартости 120 коронъ.

Еписк. Ординаріятъ выражае за тое Достохвальному Товариству признане и подяку и яко многозаслужене для нашои Церкви Товариство поручае Всч. Духовеньству до всякого можливого попираня на пожитокъ Церкви.

Вôдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 25. Лютого 1901.

Ч. 19.

Ч. 1347. Конкурсъ на опорожненû парохіи.

Зъ речинцемъ убѣгательства до дня 31. Мая 1901 выставляютъ ся на конкурсъ слѣдуючû парохіи:

1) Горянка дек. Балигородского, наданя приватного.
2) Крыве ad Тѣсна „ „ „
3) Рябе дек. Балигородского, право патрона почивае.
4) Днѣстрикъ дубов. дек. Жукотыньского, право патрона почивае.
5) Липе дек. Жукотыньского, право патрона почивае.
6) Береги гор. дек. Затварницкого, наданя приватного
7) Хмѣль „ „ „ „
8) Дубрôвка дек. Канчуцкого, наданя приватного.
9) Близянка дек. Коросняньского, право патрона почивае.
10) Чорнорѣки „ „ наданя приватного.
11) Крецôвъ дек. Лѣского, наданя приватного.
12) Свидникъ дек. Старосамборского, наданя приватного.
13) Явôрникъ дек Яслиского, наданя приватного.
14) Ясель „ „ „ „
15) Хоробрôвъ дек. Варяжского, „ „
16) Кривча надъ Сяномъ дек. Порохницкого, наданя приватного.
17) Милкôвъ дек. Олешицкого, наданя приватного.
18) Лопѣнка дек. Балигородского, „ „
19) Теглôвъ дек. Угнôвского, „ „
20) Волковыя „ Балигородского „ „
21) Уйковичи дек. Перем.-Загород., наданя приватного.
22) Пулавы дек. Яслиского, наданя приватного.
23) Береги долѣш. дек. Устрицкого, ц. к. наданя.

24) Броница дек. Мокряньского, надане приватного.
25) Скварява нова дек. Жолкôвского „ „
26) Рѣчиця дек. Угнôвского, право патрона почивае.
27) Лѣщины дек. Бѣцкого, надане приватного.
28) Вербѣжь дек. Горожаньского „ „
29) Трôйця дек. Добромильского, надане приватного.
30) Жабче дек. Белского, „ „
31) Ульгôвокъ дек. Угнôвского, „ „
32) Райтеровичи дек. Мостиского „ „
33) Нове село дек. Любачôвского, „ „
34) Лѣщовате дек. Лѣского, „ „
35) Скопôвъ дек. Порохницкого, „ „
36) Лôмна дек. Жукотыньского „ „

Вôдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 18. Марта 1901.

Ч. 20.

Ч. 1216 О портретѣ Ихъ Высокопреосвященьства Митрополита Андрея Шептицкого.

За позволенємъ Всесвѣтлѣйшого Митрополичого Ординаріята напечатано коштомъ вдовичо-сиротиньского фонда Архідиецезіи Львôвскои портретъ Ихъ Высокопреосвященьства Митрополита Андрея Шептицкого.

Одинъ примѣрникъ того портрета стоитъ 6 кор. вже зъ опакованємъ и пересылкою почтовою.

Еп. Консисторія не сумнѣвае ся и на хвилю, що кождый изъ Отцѣвъ духовныхъ нашôи епархіи схоче прийти въ посѣданє сего справдѣ дуже хорошого и вѣрного портрету Нашого возлюбленого Митрополита и поручае Прч. оо. деканамъ на найблизшôмъ Соборчику уложити списъ преч. дек. духовеньства и разомъ зъ высше означеною квотою переслати пôдъ адресомъ: гр. кат. Ур. парох. въ Рудѣ почта Руда-Кохавина, а о. завѣдатель парохіи Едвардъ Косановскій, котрому дѣло тоє поручено, не залишитъ за посредствомъ преч. Уряду декан. замовленй портреты доставити.

Вôдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 13. Марта 1901.

Ч. 21.

Ч. 506. Станъ касы фонда вдов. за часъ вôдъ $^{1}/_{11}$—$^{31}/_{12}$ 1900.

Всч. Комисія управляюча дѣлами вдов.-сирот. фонда доноситъ пôдъ днемъ 28. Сѣчня 1901 Ч. 15 слѣдуюче:

Станъ касы вдов. сир. Института

за часъ вôдъ 1. Листопада 1900 до 31. Грудня 1900.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готôвка Кор.	с.	цѣннî паперы Кор.	с.
1. Переносъ . . .	5479	84	352030	—
2. Зворотъ пожички зъ фонда резервового за выплаченый еквівалентъ	—	—	1000	—
3. Максимович Григорій	200	—	—	—
4. Макаръ Стеф. .	200	—	—	—
5. Коваль Григор.	200	—	—	—
6. Наконечный Андрей	200	—	—	—
7. Клюка Володиміръ	200	—	—	—
8. Венгриновичь Илярій	200	-	—	—
9. Ильницкій Зиновій	400	—	—	—
10. Кусайла Теод.	300	—	—	—
11. Цясецкій Зенонъ	60	—	—	—
12. Дуркотъ Михаилъ	200	—	—	—
13. Закупл. 4% Л. Заст. Тов. кред. земск.	—	—	2000	—
14. Кмить Поліевк.	10	—	—	—
15. За выльос 4% Обл. фонда проп.	4000	—	—	—
16. Закупл. 4% Л. Заст. Банку кр.	—	—	5000	—
всего:	11649	84	360030	—
розхôдъ:	11458	70	4000	—
Остає:	191	14	356030	—

Розходъ	Готôвка Кор.	с.	цѣннî паперы Кор.	с.
1. Переносъ	4968	20	—	—
2. Выльосованî 4% Обл. ф. проп. Ser. C. Nr. 733 и Ser. C. Nr. 15851 . .	—	—	4000	—
3. На закупно 4% Лист. Заст Ser. III. Nr. 17828 .	1838	—	—	—
4. На закупно 4% Лист. Заст. Банку краєвого	4652	50	—	—
всего:	11458	70	4000	-

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫИ.

Приходъ	Готôвка Кор.	с.	Розходъ	Готôвка Кор.	с.
1. Переносъ	7463	74	1. Переносъ	2965	35
2. Добряньскій Северинъ .	80	—	2. На закупно 4% Листôвъ		
3. Хотынецкій Климентій .	40	—	заст. яко зворотъ пожички		
4. Миколаєвичь Констант. .	20	—	на еквіваленть до фонда		
5. Рудавскій Кирилъ . . .	48	—	коренного	911	—
6. Рынявецъ Володимиръ .	24	—			
всего:	7675	74	всего:	3876	35
розходъ:	3876	35			
Остає:	3799	39			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫИ.

Приходъ	Готôвка Кор.	с.	Розходъ	Готôвка Кор.	с.
1. Переносъ	35913	76	1. Переносъ	27734	03
2. Цѣцькевичь Іоанъ . .	20	--	2. За купонъ текущій . .	13	90
3. Кузикъ Петро . . .	40	—	3. Переддатки побрали:		
4. Хотынецкій Климентій	40	--	Лисковацка Сильвія . .	20	—
5. % вôдъ Лист. Заст. Бан-			Кмицикевичь Іосифа . .	90	—
ку ипот.	1127	50	Терлецка Каролина . .	40	—
6. Деданатъ Куликôвскій .	98	—	Лукашевичь Теофиля . .	40	—
(именно зложили по 20			Кордасевичь Теофиля .	30	—
к. Всч. ОО.: Дем. Теле-			Будзыновска Стефанія .	180	—
сницкій и Іос. Иванець;			Комарницка Домицеля .	30	—
Кар. Должицкій 28 к.			Полошиновичь Саломія .	77	—
и Мих. Залитачь 30 к.)			Грицай Елена	30	—
7. Деканатъ Сокальскій .	94	72	Ладыжиньска Софія . .	40	—
(именно зложили по 20			Лисковацка Сильвія . .	20	—
к. Всч. ОО.: Ант. Фо-			Федашъ Володимира . .	100	—
лисъ, І. Ковальскій и			4. Штемплѣ на квиты . .	16	66
В. Фартухъ; Мих. Фо-			5. Купонъ текущій . . .	36	62
лисъ 28 к. и І. Бирка					
6 к. 72 сот.)			6. Выдатки канцелярійнѣ .	24	95
8. Деканатъ Мостискій . .	164	—	7. Ремунераціи:		
(именно зложили по 20			для касіера	150	—
к. Всч. ОО.: Ор. Паппъ,			„ секретаря . . .	100	—
І. Райнаровичь, Ст. Кми-			„ контрольора . . .	50	—
цикевичь, Л. Левицкій,			„ ликвидатора . . .	55	—
и М. Боднаръ; Ад. Гор-			„ протоколіста консист.		
диньскій 24 к. и Ат. Я-			за весь р. 1900 . .	100	—
миньскій 40 к.)			„ услуги канцеляр. . .	30	—

Приходъ	Готôвка Кор.	с.	Розходъ	Готôвка Кор.	с.
9. Деканатъ Комарняньскій (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: І. Петрикъ, К. Гнатышакъ и С. Борысъ.)	60	—	8. Купонъ текущій . . .	3	70
10. Миколаєвичь Констант.	40	—	9. Печатня за регуляминъ .	56	—
11. Деканатъ Устрицкій . . (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: М. Попель, А. Весоловскій, Ил. Олексинъ; І. Билиньскій 21 к.)	81	—	всего:	29062	86
12. Деканатъ Дукляньскій . (именно зложили по 21 к. Всч. ОО.: М. Дуркотъ и Е Давидовичь; О. Н. Феленчакъ зложивъ 2 к.)	44	—			
13. Деканатъ Бѣцкій . . . (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: В. Курилло и І. Сорокевичь.)	40	—			
14. Деканатъ Каньчуцкій . (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: Ал. Ивасѣвка, М. Зятикъ, Н. Колтунюкъ, Т. Шумило и Евс. Кушнѣръ; О. А. Бенцѣнъ 22 к. 06 сот.)	122	06			
15. Корчиньскій Яковъ . .	20	—			
16. Щирба Михаилъ . . .	20	—			
17. Бурмичь Николай . .	20	—			
18. Охничь Василій . . .	20	—			
19. Гошовскій Василій . .	40	—			
20. Ильницкій Володимиръ .	40	—			
21. Куцерыбъ Димитрій . .	60	—			
22. Деканатъ Судово - Вишеньскій . . . . . (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: Гр. Левъ, Н. Кушнѣръ, К. Пасѣчиньскій, Л. Тыховскій, В. Ольховый, В. Кондрацкій, А. Бованко, Е. Васильчакъ, М. Телепъ, и М. Литыньскій.)	200	—			
23. Деканатъ Перемыско-Загородскій	160	—			

Приходъ	Готôвка Кор.	с.
(именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: А. Борысевичь, З. Крвавичь, А. Гайдукевичь, А. Стецишинъ, Б. Гайдукевичь и Е. Менциньскій; М. дзицкій 40 к.)		
24. Деканатъ Жукотыньскій (именно зложили по 20 к. Всч ОО.: І. Господаревскій, М. Калиничь, І. Лисикевичь, А. Поляньскій и М. Попель; О. Петро Княжиньскій 166 к. 22 сот.)	166	22
25. Гермакъ Казиміръ . .	20	—
26. Деканатъ Порохницкій . (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: Т. Скородиньскій, І. Созаньскій, Г. Падохъ и І. Поляньскій; В. Венгриновичь 30 к. и Т. Подлящецкій 24 к.)	154	—
27. Яюсъ Іосифъ	28	—
28. Деканать Любачôвскій . (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: А. Сембратовичь, Т. Скобельскій, С. Метеля, Е. Пелехъ, П. Кузикъ, Е. Федевичь, Г. Вербицкій, Т. Гарасовскій, В. Паппъ, І. Подляшецкій и І. Сенишинъ; по 30 к.: І. Данилôвъ и Л. Полошиновичь.)	280	—
29. Крушиньскій Теодоръ .	22	—
30. Деканатъ Нижанкôвскій (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: І. Людкевичь, Гр. Тимчишинъ, Ю. Кульматыцкій, В. Ильницкій и В. Гинилевичь; І. Шеховичь 28 к.)	128	—
31. Деканатъ Затварницкій . (именно зложили по 20	128	—
к. Всч. ОО.: І. Котецкій и Н. Лещишакъ; Н. Буля 34 к.; В. Сологубъ 40 к. и І. Кузѣвъ 14 к.)		
32. Деканатъ Бирчаньскій . (именно зложили по 20 к. Всч. ОО: В. Калужняцкій и П. Ступницкій, и В. А. Виковичь 49 к.)	89	—
33. Копко Максимъ . . .	20	—
34. Очабрикъ Алексей . .	20	—
35. Фенякъ Михаилъ . .	20	—
36. Поляньскій Генрикъ .	20	—
37. Несторовичъ Левъ . .	20	—
38. Рынявецъ Болодимиръ .	20	—
39. Деканатъ Варяжскій . (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: К. Федоровичь, С. Смулка, А. Чарнецкій, В. Лаврецкій Л. Набакъ, П. Гиссовскій, Р. Осмакъ и М. Ковшевичь.)	160	—
40. Деканатъ Перемыско-Городскій . . . . . . (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: Н. Чабанъ, Д. Михайлôвъ, І. Михальчукъ и И. Калужняцкій).	80	—
41. Впр. Соборъ Крылошанъ	300	—
42. Лопатякъ Николай . .	21	—
43. Деканатъ Жолкôвскій . (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: М. Грушкевичь, В. Подолиньскій, М. Сапрунъ, И. Радецкій и І. Карановичь; по 21 к. зложили: В. Породко, А. Яремкевичь, А. Сѣнкевичь, В. Решетиловичь и А. Олещукъ; М. Косонецкій 29 к.)	235	—
44. Деканатъ Сяноцкій . . (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: А. Пухиръ, П. Дуркотъ, А. Мен-	136	—

Приходъ	Готовка Кор.	с.
циньскій и В. Полянь-		
скій; по 28 к В, Сала-		
монъ и Д. Куцерыбъ).		
45. Деканатъ Белскій . .	243	06
(именно зложили по 20		
к Всч. ОО.: Т. Карпякъ,		
І. Плешкевичь, И. Край-		
чикъ, К. Сѣлецкій, Г.		
Грицикъ, М. Миколай-		
чукъ, В. Ковальскій и		
Гумецкій; Р. Мосевичь		
83 к. 06 с.)		
46. Ростовичь Михаилъ . .	20	—
47. Гумецкій Юліянъ . .	20	—
48. Захаріясевичь Антôнъ .	20	—
49. Кордасевичь Романъ .	20	—
50. % вôдъ облиг. фонда про-		
пінац.	948	—
51. % вôдъ лист. застав. не		
вінкульов.	334	60
52. Скобельскій Іосифъ . .	20	—
53. Ясеницкій Северіянъ .	22	12
54. Деканатъ Дрогобыцкій .	461	72
(именно зложили по 20		
к. Всч. ОО.: І. Кунов-		
скій. І. Мудракъ, К. Гу-		
мецкій, И. Сьокало, В.		
Коростеньскій, І. Отто,		
І. Сѣлецкій, Т. Хоминь-		
скій, Д. Грицай, Н. И-		
вановскій, А. Вархолякъ,		
С. Хилякъ, В. Обушке-		
вичь, А Хилякъ, І. Даш-		
кевичь, Е. Горницкій и		
Г. Ильницкій; А. Рудав-		
скій 20 к. 06 с., І. Гра-		
бовеньскій 28 к., В. Гор-		
ницкій 33 к. 66 с. и М.		
Бачиньскій 40 к.)		
55. Впр. Соборъ Крылошанъ		
зъ фонда бл. п. Лавров-		
ского	2000	—
56. % зъ Банку краєвого .	432	42
57. % зъ Тов. кред. земск.	4309	—
58. % зъ книж. щад. „Вѣры“	233	68
59. % зъ Перем. щадницѣ .	105	39
всего .	49702	25
розхôдъ .	29062	86
Остає .	20639	39

Повторене.

Дня 31. Грудня 1900 має бути въ касѣ:

I.	Фондъ коренный готôвка	191	К.	14	с., цѣннû папери	356030	К.	—	с.
II.	„ резервовый „	3799	„	39	„ „ „	—	К.	—	с.
III.	„ розпорядимый „	20639	„	39	„ „ „	—	„	—	с.
	Всего готôвкою	24629	К.	92	с., ц. паперами	356030	К.	—	с.

Вôдповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ:

I) Въ цѣнныхъ паперахъ: . . . . . 356030 К. — с.

II) 1.	на книж. щадничихъ	„Перемыска“	ч. 39426 . . .	3797	К.	61	с.
2.	„ „ „	Общ. „Вѣра“	ч. 554 . . .	9497	„	76	„
3.	„ „ „	„Самбôрска“	ч. 196 . . .	13	„	58	„

4. готовыми грошми . . . . 11320 „ 97 с.

разомъ . . . . 24629 К. 92 с.

М. Подолиньскій,
председатель

Е. Менциньскій,
секретарь.

М. Копко,
касіеръ.

Вôдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 30. Сѣчня 1901.

ХРОНИКА.

Презенты получили:

Ч. 128. О. Чернецкій Василій на парохію Сѣлець белскій дек. Белского.
„ 485. „ Кузикъ Корнилій на Босько дек. Сяноцкого.
„ 659. „ Фартухъ Василій на Должневъ дек. Варяжского.
„ 780. „ Каламунецкій Петръ на Радоцыну дек. Дукляньского.
„ 1120. „ Виковичь Алексей на Ольхôвцѣ дек. Ольховецкого.
„ 830. „ Адріяновичь Василій на Сушицю велику дек. Старосольского.

До каноничнои институціи завôзвані:

Ч. 538. О. Габлиньскій Петръ на Солинку, дек. Яслиского.
„ 1055. „ Фартухъ Василій на Должневъ, дек. Варяжского.
„ 1083. „ Кузикъ Корнилій на Босько, дек. Сяноцкого.

Каноничну институцію получили:

Ч. 557. О. Поляньскій Василій на Середне велике, дек. Ольховецкого.
„ 563. „ Хилякъ Димитрій иа Избы, дек. Мушиньского.
„ 661. „ Фолисъ Антоній на Любычу, дек. Потелицкого.
„ 1043. „ Савойка Теодоръ на Селиска, дек. Бирчаньского.
„ 1113. „ Сембратовичь Александеръ на Доброгостôвъ, дек. Дрогобыцкого.
„ 1169. „ Очабрукъ Алексей на Волицю, дек. Сяноцкого.
„ 1169. „ Ясеницкій Петръ на Скородне, дек. Затварницкого.
„ 1236 „ Фартухъ Василій на Должневъ, дек. Варяжского.
„ 1332 „ Скородиньскій Таддей на Трускавецъ, дек. Дрогобыцкого.

Ч. 47. По причинѣ резигнации о. Іосифа Котецкого пароха въ Лютовискахъ зъ удѣленои ему презенты на парохію Угнôвъ — уложено нову пропозицію зъ слѣдуючимъ терномъ: І. Калужняцкій Теофиль, II. Романовскій Василій. III. Жарскій Михаилъ.

Ч. 448. О. Мерена Іоаннъ парохъ въ Дошнѣ получивъ вôдличія крылошаньскû.

Ч. 849. О. Скобельскій Теофиль парохъ въ Жуковѣ именованый завѣдателемъ деканата Любачôвского.

Ч. 19. О. Козловскій Василій сотрудникъ въ Краковѣ получивъ вôдпустку зъ звязи кан. тут. Епархіи на Епархію Станиславôвску.

„ 40. О. Трешневскій Емиліянъ, презвитеръ АЕпархіи львôвскои, принятый зôставъ въ кан. звязь тут. Епархіи и получивъ до ч. 124 пров. сотрудництво въ Себечовѣ дек. Белского.

Завѣдательства получили:

Ч. 150 О. Крушиньскій Теодоръ въ Вербѣжи, дек. Горожаньского.
„ 247. „ Карановичь Іосифъ въ Скварявѣ новôй, дек. Жолкôвского.
„ 563. „ Тарновичь Стефанъ въ Лѣщинахъ дек. Бѣцкого.
„ 425. „ Татомиръ Михаилъ въ Броницѣ дек. Мокряньского.
„ 705. „ Ростовичь Михаилъ въ Трôйцѣ дек. Добромильского.
„ 924. „ Карпевичь Іоаннъ въ Ульгôвку дек. Угнôвского.
„ 1113. „ Горницкій Володимиръ въ Новôмъ Селѣ дек. Любачôвского.
„ 1170. „ Грынь Іоаннъ въ Лѣщоватôмъ дек. Лѣского.
„ 1236. „ Винницкій Іосифъ въ Жабчи мурї дек. Белского.
„ 1123. „ Перчиньскій Петро въ Райтаревичахъ дек. Мостиского.

Сотрудництва получили:

Ч. 405. О. Арданъ Володимиръ въ Зѣболкахъ дек. Куликôвского.
„ 945. „ Степанякъ Іоаннъ въ Краковѣ.
„ 1236. „ Дуркотъ Михаилъ въ Сокали дек. Сокальского.
„ 1119. „ Фенякъ Михаилъ самостôйне въ Торгановичахъ дек. Самбôрского.
„ 1193, „ Ступницкій Павелъ въ Клоковичахъ дек. Нижанкôвского.

Ч. 323. О. Юзьвякъ Михаилъ им. пров. катихитомъ при муж. школѣ выдѣловôй въ Самборѣ.

„ 813. О. Калиньскій Іоаннъ им. дѣйстнымъ катихитомъ при школѣ выдѣловôй 3. клясовый полученои зъ 4. клясовою народною въ Сокали.

Ч. 142. О. Черлюнчакевичь Миронъ парохъ въ Баницѣ получивъ узнане и похвалу за ревне и совѣстне обучане дѣтей школьныхъ въ наущѣ религіи.

Ч. 6364/900. О. Весоловскій Антоній парохъ въ Бандровѣ получивъ увôльнене вôдъ испыта конкурсового.

Ч. 161. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 28. Грудня 1900. ч. 121488 продовжило дотацію зъ фонда рел. на дальшій оденъ рôкъ для сотрудника пароха въ Вулькахъ мазовецкихъ.

Ч. 246 Тоєжь розпорядженемъ зъ дня 7. Сѣчня 1901. ч. 122190 продовжило таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Ванôвцѣ.

Ч. 247. Тоєжь розпорядженемъ зъ дня 7. Сѣчня 1901. ч. 126309 продовжило таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Стенятинѣ.

Ч. 333. Тоєжь розпорядженемъ зъ дня 10. Сѣчня 1901. ч. 493 продовжило таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Спасовѣ.

Ч. 664. Тоєжь розпорядженемъ зъ дня 25. Сѣчня 1901. ч. 3311 призволило на таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Реклинци.

Ч. 786. Тоєжь розпорядженемъ зъ дня 1. Лютого 1901. ч. 7521 призволило на таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Маластовѣ.

Ч. 660. Тоєжь розпорядженемъ зъ дня 26. Сѣчня 1901. ч. 5969 продовжило дотацію зъ фонда рел. въ квотѣ 920 кор. на дальшій оденъ рôкъ для сотруд. въ Плоскôмъ.

Жертвы для св. Отця.

Ч. 1279. Урядъ дек. Порохницкій надôславъ вôдъ Впр. о. Якова Нероновича пароха въ Розборѣ округлôмъ 100 коронъ.

Ч. 645. Дирекція Товариства кред. „Вѣра“ въ Перемышли зложила 85 коронъ на будову и обновлене Церквей.

Некрологія:

О. Несторовичь Маѳей пар. въ Ульгôвку уп. 14. Лютого 1901.
„ Новосядловскій Михаилъ пар. въ Жабчи уп. 20. Лютого 1901.
„ Белкотъ Кароль пар. въ Райтаревичахъ уп. 26. Лютого 1901.
„ Яворскій Корнилій пар. въ Лôмнôй уп. 10. Марта 1901.

Души ихъ поручаютъ ся молитвамъ Преч. Клира.

Вôдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 19. Марта 1901.

† **Константинъ,**
Епископъ.
О. Іоанъ Стрыйскій
канцлеръ.

Зъ печатнѣ Н. Джулыньского въ Перемышли.